Abba Hillel Silver Collection Digitization Project
Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.
Series V: Writings, 1909-1963, undated.

Reel	Box	Folder
182	68	744

Yiddish address, Palestine partition, 1947.

Western Reserve Historical Society
10825 East Boulevard, Cleveland, Ohio 44106
(216) 721-5722
wrhs.org

American Jewish Archives
3101 Clifton Avenue, Cincinnati, Ohio 45220
(513) 487-3000
AmericanJewishArchives.org

47-21

1947(?)

1

עס איז שוין מער ווי א חודש פארגאנגען זינט די פאראייניקטע נאציעס
האבן אנגענומען דעם באשלוס וועגן דער באשאפונג פון א יידישער מדינה
אין ארץ ישראל. דער דאזיקער פאקט האט ארויסגערופן א אומבאשרייבלעכע
פרייד פון גאנצן יידישן פאלק אין דער וועלט. די פארמאטערטע און
דורשטיקע נשמות פון יידישן פאלק האבן טיף געטרונקען פון די וואסערן
פון אויסלייזונג. די פעלקער פון דער וועלט האבן ווידעראמאל פראקלאמירט
אונזערע רעכט אויף נאציאנאלע ווידערגעבורט. זיי האבן דערקלערט אז די
יידישע מדינה דארף ווידער געשאפן ווערן, און האבן באשטימט דעם דאטום
אויף אקטאבער 1948.

אט אזוי האט די משיחישע דראמע פון פאלק ישראל, וועלכע האט זיך אפגע-
שפילט אין אלע לענדער פון דער וועלט דורך לאנגע יארהונדערטער פון
טראגישע טעגעס, פלוצים געקראגן א זיגרייכן ענדע אין א אינטערנאציאנאלן
באראטונגס זאל. אין אן אטמאספער פון אומבאשרייבלעכער אנגעשטרענגטקייט
האבן די פעלקער, איינס נאך אנדערן, אפגעשטימט- און ווען די שטימען
זיינען אפגעציילט געווארן, האבן זיי פראקלאמירט דעם סוף פון גלות!!!
מיר האבן זיך געפרייט, וואס עס איז מקוים געווארן די נבואה: בשוב אדוני
את שיבת ציון היינו כחולמים, אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה...

אונזערע מידע הערצער זיינען דערפרישט געווארן ווען מיר האבן
געהערט די פראכטפולע פארטיידיקונג פון אונזער פרייהייטס-
אידעאל אין דער שטימע פון איין לאנד נאכן אנדערן, פון פילע
לענדער פון דרום- און צענטראל-אמעריקע, פון פראנקרייך און פון די לענדער
פון מערב-אייראפע, פון אלע דאמיניעס פון דער בריטישער קאמאנוועלט
און פון אלע אנדערע פרייהייטס-ליבנדע לענדער.

מיר זיינען געווען טיף גערירט פון דער שטיצע, וועלכע מיר האבן
באקומען פון ראטן-פארבאנד, פוילן און טשעכאסלאוואקיי און מיר זיינען,
זעלבסטפארשטענדלעך געווען שטארק צופרידן און גליקלעך צוליב דער ראלע
וואס די אמעריקאנער רעגירונג האט געשפילט אין דער לעצטער שעה פון

ענטשיידונג. באזונדערס גרויס איז געווען אונזער פרייד צוליב דער זעלטענער אייניקייט, וואס האט געהערשט צווישן די צוויי גרעסטע וועלט-מאכטן: אמעריקע און סאוויעטן-פארבאנד, וועלכע האבן הארמאניש צוזאמענגעארבעט ביים לייזן א שווערן אינטערנאציאנאלן פראבלעם.

די, וואס זיינען פארצווייפלט מחמת די נייע ווענדונגען אין די אינטערנאציאנאלע באציונגען און אין דעם ~~[illegible]~~ ריס, וואס איז געשאפן געווארן צווישן מזרח און מערב- וועלטן באדארפט געפינען א טרייסט אין דער דאזיקער פולשטענדיקער מיטארבייט, וועלכע האט עקזיסטירט לגבי ~~[illegible]~~ ארץ ישראל ~~[illegible]~~ צווישן די פאראייניג-טע שטאטן און דעם ראטן-פארבאנד. מיר האבן דא געהאט צו טאן מיט א געביט וועגן וועלכן מען האט אונדז געזאגט אז די אימפעריאליסטישע אינטערעסן מוזן דערפירן צו א צוזאמענשטויס און די מאכט-פאליטיק וועט מוזן באשטימט דערפירן צו א האפענונגס-לאזן ריס צווישן מזרח און מערב, צו דער גרעסטער איבערראשונג פון אלע פרעדיקער וועגן אן אומפארמיידלעכן קאנפליקט, האט אזא זאך נישט פאסירט. פארקערט, מיר האבן דא געהאט צו טון מיט אן אויפריכטיקע און פריינדלעכע צוזאמענ-ארבייט. ~~[illegible]~~ . אט דא ליגט די גרויסע האפענונג פון דער גאנצער מענטשהייט אז עס איז פאראן אויך א מעגלעכקייט פון א דירעקטער פארשטענדיקונג אויך אויף אנדערע געביטן. ~~[illegible]~~. איך געדענק דאך, מן הסתם, די פראפאגאנדע, וועלכע מען האט געפירט ~~[illegible]~~ אז דער סאוויעטן-פארבאנד ווילנדיק אריינדרינגען אין מיטעלן-מזרח, וועט זיך שטעלן אויף דער זייט פון די אראבער און אז ענגלאנד און אמעריקע וועלן דעריבער מוזן זיין קעגן די יידישע פאדערונגען צוליב מורא אריינצוטרייבן די אראבישע שטאטן אין די ארעמס פון רוסלאנד. די דאזיקע פראפאגאנדע איז איצטער דיסקרעדיטירט געווארן. אבער די פראפאגאנדיסטן פירן ווייטער זייער פראפאגאנדע, מיט דעם אונטערשייד, וואס זיי האבן א ביסל געענדערט דעם נוסח. איצט שושקען זיי

אז רוסלאנד האט געשטימט פאר א יידישער מדינה אין ארץ ישראל ווייל זי האט געהאפט אז מיט דעם וועט זי ארויסשטורמען די אראבער, שאפען אגמרהען, און נויטיק מאכען דאס אריינמישען זיך פון זיכערהייטס ראט פון די פאראייניקטע נאציעס. דער זיכערהייטס-ראט- לייענט זיך זייער סדרה- וועט דאן דארפען שיקען מיליטער. זייענדיק א מיטגליד פון דאזיקער קערפערשאפט וועט דער סאוויעטען-פארבאנד איינשליסען זיינע אייגענע סאלדאטען אין דער אינטערנאציאנאלער ארמיי, [illegible] וועט געשיקט ווערן קיין ארץ ישראל. און ווען זיי וועלן שוין דארט זיין, וועלען זיי שוין פון דארטן קיינמאל נישט ארויסגייען.

דאס איז די נייע, אדער בעסער געזאגט, די איבערגעבוצערטע פראפאגאנדע, מיט וועלכער עס באנוצען זיך היינט-צו-טאג אלערליי מינים אגענטען- ענגלישע, אמעריקאנישע און אראבישע- אין וואשינגטאן פונקט אזוי ווי ערגעץ אנדערש. און דאס פארשפרייטען זיי צוזאמען מיט אן אנדער שטיקעל פראפאגאנדע, און נעמליך, אז די אזוי גערופענע אום-לעגאלע אימיגראנטען, וואס קומען איצט קיין ארץ ישראל, זיינען אין דער אמת'ן פארשטעלטע קאמוניסטישע אגענטען. אויף אזא אופן זוכען זיי צו שעדיקען די צוזאמענארבייט פון די פאראייניקטע שטאטען און סאוויעטען רוסלאנד פאר ארץ ישראל און נישט צו דערלאזען די רעאליזירונג פון דער יונא-ענטשיידונג. עס ווערען געמאכט פארשידענע באמיהונגען אריינצוציען ארץ ישראל אין דעם געפערלעכען שפיעל פון מאכט-פאליטיק פון וועלכער דער הסכם צווישען אמעריקע און סאוויעטען-פארבאנד, און דער באשלוס פון דער יונא, האבען זי גליקלעכער-ווייז באצייטענס ארויס-געשלעפט.

עס איז איבעריק צו זאגען, אז די ציוניסטישע באוועגונג האט נישט קיין אריענטאציע נישט אויף מערב און נישט אויף מזרח. אויב מיר דארפען, דער פירען אונזער אריענטאציע איז דאס, בלי שום ספק, אן אריענטאציע אויף די פאראייניקטע נאציעס. מיר זיינען צופרידען, וואס אונזער [illegible]-

פראבלעם האט געפונען א לייזונג דורך אן אינטערנאציאנאלן הסכם, אין וועלכען מזרח און מערב האבען הארמאניש קאאפערירט. מיר האפען אז דאס וועט אויך אזוי פארבלייבען אויף דער צוקונפט.

פארבייגייענדיק דארף מען באמערקען אז אונזער אפענע פרייד מיט דעם באשלוס פון דער יו"נא, צוריק-צו-שאפען די יידישע מדינה, איז נישט געווען דערפאר וויייל מיר זייענען שטארק פארליבט אין דער אידעע פון נאציאנאליזם בכלל. מיר זייענען נישט קיין שאוויניסטען. מ'האט באשולדיקט ציוניסטען, אז זיי זייענען וועלטליך סעקולאריסטען, און פאליטישע נאציאנאליסטען. מיר זייענען סעקולאריסטען נאר אויף אזויפיעל, אויף וויפיעל מיר זייענען קעגען א טעאקראטישען שטאאט, און מיר זייענען פאליטישע נאציאנאליסטען נאר אויף אזויפיעל, אויף וויפיעל מיר גלויבען אין דער ווידער-אויפשטעלונג פון א יידישער מדינה. אבער דאס שעפט נישט אויס דעם פולען אינהאלט פון אונזערע שטרעבונגען.

די ענטשלאסענקייט פון פאלק ישראל במשך די לאנגע דורות ווידער-אויפצובויען זיין נאציאנאל לעבען אין דעם לאנד פון זיינע אבות איז געפירט פון א געזונטען אינסטינקט און זי האט געצויגען איר יניקה פון דעם נביאישען אידעאליזם וואס האט צוויי-מאל גערופען אונזערע אבות צו א נאציאנאלער אויפלעבונג אין ארץ ישראל. איןביידע פאלען- ביים בארג סיני און ביי די טייכען פון בבל- האט געהערשט א טיפע מיסטישע איבערצייגונג אז בלויז אין א פרייער נאציאנאלער עקזיסטענץ קען דאס בעסטע און דאס אייגענארטיקסטע אין יידישען לעבען געפונען דעם פולען אויסדרוק. און דאס וואס איז דאס בעסטע און אייגענארטיגסטע איז תמיד באטראכט געווארן ווי עפעס העכערעס איידער פאליטישע זעלבסטשטענדיקייט, עס איז געגאנגען פיל ווייטער- צו דער וויזיע פון אחרית הימים- צו אן אויסגעלייזטער און באפרייטער מענשהייט, צו א וועלט וואס איז געבויט לויטן מוסטער פון מלכות שמים.

איך האב אלע מאל געגלויבט, אז נאציאנאליזם אליין קען נישט צו-
פרידן שטעלן די אייביק-זוכענדיקע נשמה פון אונזער פאלק. נאך דעם
ווען זיין נאציאנאלער לעבן וועט זיין געזיכערט, וועט דאס פאלק
ישראל מוזן ווייטער שטרעבן צו א נייער וועלט- די וועלט פון אינטער-
נאציאנאליזם, פון עקאנאמישער פרייהייט, פון ברידערליכקייט און פרידן.
דער דאזיקער מאטיוו איז א אינטעגראלער חלק אין דער ארבעט פון אונזערע
חלוצים אין ארץ ישראל, און איך בין איבערגעצייגט אז ארץ ישראל וועט אין
דער צוקונפט זיך אנשטרענגען צו פארווירקליכן די העכסטע אידעאלן און
שטרעבונגען פון אונזער פאלק.

אונזערע ברידער אין ארץ ישראל וועלן דארפן א סך ליידן אבער
זיי וועלן עס זיכער איבערקומען. זיי מוזן שוין איצט אויסגעפינען
זייער פאליטישן קוק און צוגאנג. זיי זיינען געקומען פון אלע פיר
עקן וועלט און פון אלע טיילן פון גלות און גלות לאזט איבער זיין
צייכן אויף יעדן איינציקן. זיי שטאמען פון אלע קולטורעלע און פאליטישע
קלימאטן, און רעפרעזענטירן פארשידענע פערזענליכע דערפארונגען. זיי
אלע מוזן צונויפגעשמידט ווערן אין איין ארגאנישע גאנצקייט. זיי
מוזן זיך אויסלערנען אחדות און אויסגעהאלטנקייט- צו זיין שטאלץ,
פעסט און פארזיכטיק.

אונזער פאלק וועט לעבן אין א לאנד, וועמענס גרענעצן עס וועט
זיין שווער צו פארטיידיקן, און וועמענס זיכערקייט מוז זיך שטיצן
אויף די שטארקע הערצער, אויף דער פאליטישער פעאיקייט און דער נאציא-
נאלער דיסציפלין פון זיין באפעלקערונג. דאס וואס דאס יידישע פאלק
האט געוואונען וועט עס מיט מוח דארפן פארפעסטיקן. מיר זיינען
זיכער אז דער ווילן און די פעאיקייט זיינען פאראן, און אז
דאס יידישע פאלק וועט דעם נצחון אויסהאלטן.

ליבע פריינד!

ארץ ישראל וועט זיין קליין,- נאך קלענער צוליב דער חלוקה,
וועלכע מען האט אויף אונז געצוואונגען, אבער דאס פאלק ישראל וועט

דאס לאנד גרויס מאכן. די ווירדיקסטע בייטראגן צו דער אנטוויקלונג פון דער מענטשהייט האבן געמאכט גרויסע פעלקער, וואס האבן באוואונט קליינע לענדער. די צוקונפטיקע דורות, וואס וועלן לעבן אין יענעם אלטן ביי-לאנד, וועלן אויסשמידן גרויסע געדאנקען און אויפטאן גרויסע מעשים, און אין דער גרויסקייט פון זייערע שטרעבונגען וועט זיך אויפהייבן די מאיעסטעט פון יענעם קליינעם שכינה-לאנד, וואס האלט צוזאמען דריי קאנטינענטן ביי די ברעגעס פון ים התיכון. זיין גורל וועט באשטיין נישט אין רייכקייט, נאר אין גייסטיקער גבורה, אין סאציאלער גערעכטיקייט דעם מאראלישן כוח.

אבער איצט ווענדען זיך אונזערע געדאנקען צו די שווערע פראבלעמען, וואס זיינען פארבונדן מיט דער פארווירקלעכונג פון דער היסטארישער ענטשיידונג פון די פאראייניקטע נאציעס.

די דאזיקע פראבלעמען זיינען אונזערע- אבער זיי זיינען אויך די פראבלעמען פון דער וועלט. די ירבא האט אויף זיך גענומען די פאראנטווארטלעכקייט צו באשטימען די צוקונפטיקע רעגירונג פון ארץ ישראל. נאך א לאנגער און פארזיכטיקער שטודירונג האט זי אנגענומען די רעקאמענדאציעס פון דער ספעציעלער ארץ ישראל-קאמיסיע. זי האט צונויפגעשטעלט דעם גאנצן פלאן און האט באשטימט די צייט פאר זיין פארווירקליכונג. זי איז געווען פולשטענדיק באוואוסטזיניק וועגן אלע שוועריקייטן וואס זיינען דערמיט פארבונדן. די דעלעגאטן פון די אראבישע שטאטן האבן נישט איינמאל געסטראשעט די ירבא אז יעדע ענטשיידונג לטובת א יידישער מדינה וועט דורך זיי ווי אמשארפסטן באקעמפט ווערן. טראץ די דאזיקע באווארנונגען האט די ירבא געטאן דאס איריקע, אין דער פולער באוויסטזיניקייט וועגן אלץ וואס איז מיט דעם פארבונדן. די ירבא איז געווען איבערגעצייגט אז עס איז נישטא קיין אנדערער אויסוועג, און אז א לעזונג קען מער נישט אפגעלייגט ווערן.

דער צוריק פון די אראבישע געוואלט-טאטען און

דעמאנסטראציעס, איז איבערצוצייגען די וועלט אז עס איז אוממעגליך
צו פארווירקלעכן די ענטשיידונג פון דער יונא, און אזוי ארום צו
צווינגען די יונא זי זאל ענדערן איר שוין פראקלאמירטע לעזונג.
אויב די יונא זאל איצט ענדערן איר באשלוס, וואלט זי נישט בלויז
געליטען אן אומפאריכטבארן פארלוסט פון איר פרעסטיזש און אויטאריטעט,
נאר איר צוקונפטיקע ווירקונגס-קראפט אלס א אינטערנאציאנאלע ארגאניזא-
ציע פאר באהיטן דעם וועלט-שלום, וואלט שרעקלעך אונטערגעגראבן געווארן.

דער מופטי און זיין באנדע באמיען זיך נישט צו דערלאזן צו דער
גרינדונג פון דער יידישער מדינה. זיי און זייערע מיטארבעטער אין די
אראבישע שטאטן פירן אויך א שענדלעכע אטאקע קעגן דער יונא זעלבסט.
מיר זיינען זיכער אז די יונא וועט נישט דערלויבן זי זאל ווערן א
שפיל פון ארגאניזירטען באנדיטיזם. מיר זיינען אויך זיכער אז דער
זיכערהייטס-ראט, וועלכער דארף זיין דער וועג-ווייזער פאר דער יונא-
קאמיסיע, וועלכע די אסעמבלי האט באשטימט אויסצופירן איר באשלוס, וועט
געבן דער דאזיקער קאמיסיע יעדע מאס פון שיצע און דערמוטיקונג.
און אויב די לאגע אין ארץ ישראל זאל א סכנה פארן שלום, האפען
מיר אז דער זיכערהייטס-ראט וועט האנדלען מיט ענטשלאסענקייט און
שנעלקייט. די האפענונג פון געוויסע אראבישע דעלעגאטן אז דער זיכער-
הייטס-ראט וועט נישט שטיצן מיט מעשים דעם באשלוס פון דער אסעמבלי
וועט זיין אזוי פאלש ווי פאלש עס איז געווען זייער פריערדיקע
האפענונג אז זיי וועלן קענען שטערן די דערגרייכונג פון צוויי-דריטעל
שטימען אין דער אסעמבלי.

די פאזיציע פון דער יונא וועט געוואלדיק געשטארקט ווערן אין
די שווערע חדשים וועלכע שטייען פאר אונז: אויב די אמעריקאנער רעגירונג
וועט בלייבן שטארק אין איר שטעלונג, און וועט מיט אלע כוחות קאאפערירן
מיט דער יונא אין דער דאזיקער אנגעלעגנהייט.

איך האף אז אזוי וועט עס טאקע זיין !!!

די אמעריקאנער רעגירונג איז נישט שטענדיק געווען אזוי בנוגע
די ארץ ישראל-פראגע, אפילו אין משך פון די פארצייגענע פארהאנדלונגען
וועגען ארץ ישראל אין דער יונא, האבען די אמעריקאנער באמטע נישט -

אלעמאל געדענקט צוגלייך, און דער רעזולטאט איז געווען - נישט זיכערע
שריט, וועלכע האבן אפט-מאל צוטומלט אנדערע רעגירונגען, וועלכע האבן
באטיילען געקוקט אויף די פאראייניקטע שטאטן זעענדיק אין זייער האנדלונג
פירערשאפט און וועג-ווייזונג.

זינט דעם לעצטן קריג האט די אמעריקאנער רעגירונג אונטער-
גענומען אויסערגעוויינלעכע דיפלאמאטישע איניציאטיווע און באקומען די
פירערשאפט אין וועלט-ענינים. דער גורל האט ארויסגערוקט אמעריקע אלס
פירענדיקע מלוכה אין דעם היינטיקן יאר-הונדערט. אמעריקע האט בארואהסט-
זיניק אנגענומען די דאזיקע ראלע. אין פיעל טיילן פון דער וועלט פיעלט
זיך איצט דאס געוויכט פון דער דאזיקער פאליטישער אנפירונג. ארץ ישראל
איז גאנץ באשטימט אין דעם רינג פון יענע גרויסע פאקטישע פראבלעמען,
מיט וועלכע אמעריקע מוז שטייען פנים אל פנים און צו וועלכע זי מוז
ברענגען די זעלבע ענטשיידענדיקע פירערשאפט, וואס האט כאראקטעריזירט
איר צוגאנג צו אנדערע וועלט-פראבלעמען. אויב די וועלט דאס נישט טאן
און אויב זי וועט אויסנוצן צו דעם ענין בלויז א פארטעלען אגן
פארביי־גייענדיקען אינטערעס, כדי אויסצומיידן קריטיק, וועט דער ארץ
ישראל-פראבלעם טראצדעם באשלוס פון דער יונא אראפדינקען, און די לאגע
וועט ווערן אלס ערגער און ערגער.

א סך מאל האבן מיר ביי די זיצונגען פון די פאראייניקטע נאציעס
געהערט פון גרויסע אמעריקאנער דיפלאמאטן דעם געמעצלעכען אויסדרוק:
" די ארץ־ישראל פראגע איז א ענין פאר די פאראייניקטע נאציעס און נישט
פאר אמעריקע, און מיר וועלן שטימען פאר דעם &&&&&&&&&&&& א.נ.ס.ק.א.פ.
באריכט ווען די צייט וועט קומען, אבער מער וועלן מיר נישט טאן."

מיר ווייסן ווער עס איז געווען דער מחבר פון אט דער פראזע
און ווער עס האט באשטימט די דאזיקע ליניע. צום גליק האט ער נישט געהאט
קיין דערפאלג. דער אמעריקאנער ציוניזם האט נישט דערלאזט דערצו !!!!

אין דער דאזיקער פראזע און דער דאזיקער פראזע איז געווען איינ-
געגלידערט די טאטאלע אפראפירונג מצד דער אמעריקאנער רעגירונג פון

אירע קלארע התחיבות׳ען במרגע דער בייער דיפלאמאטישער פירערשאפט וואס זי האט אנגענומען אין דער וועלט און איבערהויפט אין דעם טייל פון דער וועלט וואו ארץ ישראל געפינט זיך.

ווען די קריטישע שעה פון ענטשיידונג איז געקומען האט אמעריקע באוויזען אז זי שטייט אויף דער הויך פון דער אויפגאבע ~~אויך האט געצייכנט אויף דער אויפפאדערונג פון דער שעה און אויף דעם געבאט פון איר שיקזאל.~~ איר שטימע איז געווען קלאר און אומצווייטייטיק און מיט דעם האט זי אויך דערמוטיקט אנדערע שטאטן צו שטיצן דעם פארשלאג, ~~פון דער ספעציעלער ארץ ישראל-קאמיסיע פון דער יו"נא.~~ דער רעזולטאט איז געווען אז די רעזאלוציע איז אנגענומען געווארן מיט א איבערוויגענדיקער מערהייט. אמעריקע איז איצט פארפליכטעט אויסצופירן די דאזיקע רעזאלוציע. דער פלאן פון דער יו"נא איז איצט אן צווייפעל א טייל פון דער אמעריקאנער אויסערן-פאליטיק, און איר מוז אין דעם ענין האנדלען אזוי אגרעסיוו און אנטשלאסן ווי אין אלע אנדערע אמערי-קאנער הויפט-פאליטישע פראבלעמען. די אמעריקאנער רעגירונג דארף איצט העלפן דער יו"נא אויף יעדן מעגלעכן אופן, און זי דארף אויסנוצן איר גאנצן דיפלאמאטישן איינפלוס כדי שנעלער דורכצופירן די פארווירקלעכונג.

און מיינע פריינד, די ציוניסטן אין אמעריקע שטייען אויף דער וואך כדי דאס דורכצופירן.

דער פראבלעם ~~וועלכער איצט~~ וויאזוי דורכצוקומען די באוענסטע ניין חדשים-ביז חודש אקטאבער, ווען דער יידישער שטאט וועט ענטגילטיק עטאבלירט ווערן און אנגעשלאסן ווערן אן דער יו"נא — די שכנות׳דיקע אראבישע שטאטן שטייען פאר א רעאלן פאקט, וועלן, צוליב פראקטישער פאליטיק, זוכן וועגן וויאזוי צו געפינען א קעגנזייטיקע פרידלעכע באציהונגען מיט דער יידישער מדינה און פרידלעכער קאאפעראציע.

און דער וועג וועט שטייען אפען. דאמאלס וועט זיין מעגלעך א שלום מיט דער אראבישער וועלט. דער געפערלעכער פעריאד וועלען זיין די קורצע פארמאטירטע עטלעכע חדשים פון דער נאענסטער צוקונפט.

די יונא-רעזאלוציע האט נישט קיין פונקט וועגן א אינטערנאציאנאלער פאליציי צו פארזיכערן געזעץ און ארדענונג במשך דעם איבערגאנגס-פעריאד. ענגלאנד האט דערקלערט אז זי וועט זיין פאראנטווארטליך פאר געזעץ און ארדנונג אזוי לאנג ווי זי בלייבט אין לאנד. אבער ע נ ג ל א נ ד ט ו ט ע ס נ י ש ט. אויב הונדערט טויזנט סאלדאטען און פאליציי קענען נישט פארזיכערן די זיכערקייט אין יענעם קליינעם לאנד אדער לכל הפחות פאטראלירען דעם וועג פון 42 מייל צווישען תל אביב און ירושלים, איז מען געצוואונגען צו שטעלען אונטער א פראגע-צייכען די אויפריכטי-קייט פון דער ענגלישער דערקלערונג. עס וואלט געווען העכסט וואונשענס-ווערט אז א אינטערנאציאנאלער מיליטערישער כוח זאל באגלייטען די יונא-קאמיסיע ווען זי וועט אנקומען קיין ארץ ישראל אויסצופירען דעם באשלוס פון דער יונא. עס מוז נישט דוקא זיין איין גרויסער כוח, אמער ער דארף וויסען וואס ער האט צו טאן. די איצטיקע מיליטערישע מאכט אין ארץ ישראל איז אן שטומפיקער אינסטרומענט פון דער בעווין-פאליטיק וואס לויטעט:

" די רעגירונג פון זיין מאיעסטעט בעמט אן לאיאל די רעזאלוציע פון דער אססעמבלי, אבער זי וועט גארנישט טאן כדי זי צו פארווירקלעכען" . " די בריטישע מיליטער-מאכט וועט אפהיטען געזעץ און ארדענונג, אבער זי וועט בלייבען נייטראל, ווען עס וועלען פארקומען צוזאמענשטויסען צווישען יידען- וואס האבען געטריי אקצעפטירט דעם באשלוס פון דער יונא און ווילען שלום, און די אראבער- וואס שטעלען זיך קעגן דעם באשלוס מיט געוואלט און רופען צום קריעג !!!"

אבער נישט אנבעלאנגט פון דעם, צי אן אינטערנאציאנאלער מיליטערישער כוח ווערט געשיקט קיין ארץ ישראל צי נישט, איז עס דרינגענד נויטיק-תיכף ומיד- אז דאס יידישע פאלק אין ארץ ישראל זאל האבען די מעגלעכקייט באלד זיך צו פארטיידיקען.

מענשען האבן מיר, אבער מיר דארפען האבען וואפען. דעלבסטפארשטענד-
אלע יענע שטאטען- און פרייער פאר אלע אנדערע

די פאראייניקטע שטאטן – וועלכע האבן געשטימט פאר דער באשאפונג פון א יידישער מדינה, טראגן אויף זיך די אחריות פאר דעם אז די בירגער פון יענער מדינה זאלן זיך קענען אויף א געהעריקן אופן פארטיידיקן קעגן די מערדערישע אנפאלן פון די, וואס האבן באשלאסן קעגנצושטעלן זיך דעם ווילן און דעם געוויסען פון די פעלקער פון דער וועלט. און דא האלטן נאכאמאל, די פאראייניקטע שטאטן דעם שליסל פון דער לאגע, סיי אין באצוג צו דער פארמירונג פון א אינטערנאציאנאלן מיליטערישן כח, סיי אין באצוג צו דער אויסשטאטונג פון דער יידישער מיליץ. דאס אמעריקאנער יידנטום מאכט אויף דעם געבויט די גרעסטע אנשטרענגונגען כדי די הילף זאל וואס גיכער געגעבן ווערן.

דער פראבלעם פון אונזערע פליטים בלייבט נאך אלץ א העכסט דרינגענדער און ברענענדיקער. ווען וועלן אונזערע פליטים סוף כל סוף קענען אנהייבן צו גייען אין גרויסע מאסן קיין ארץ ישראל? וואס פארא צוועק ווערט דערגרייכט מיט האלטן פארשפארט מענער, פרויען און קינדער אין שרעקלעכע באדינגונגען אין די קאנצענטראציע לאגערן, וואו זיי שמאכטן שוין אזא לאנגע צייט? וואס פארא צוועק ווערט דערגרייכט מיטן פארטרייבן די דאזיקע פליטים פון די ברעגעס פון ארץ ישראל, איצט, ווען די פאראייניקטע נאציעס האבן ענדליך דערקלערט אז די יידישע מדינה מוז געשאפן ווערן אין ארץ ישראל אין 1948?

קען מען דאס דען אנדערש באצייכענען ווי נאר אלץ אן אויסדרוק פון א נידריקן גייסט פון א קראנקער שטאטס-מאנשאפט, און פון א צו-להכעיס'דיקייט מצד א פארצווייפלטער ביוראקראטיע? טויזנטער פליטים זיינען צושפרייט אין [illegible] [illegible] פון אייראפע, וואו זיי קענען שוין פשוט לענגער נישט ווארטן. מען וועט זיי נישט דערלויבן צו בלייבן דארט וואו זיי געפינען זיך איצט. זיי מוזען פון דארט אוועק [illegible]. איז עס ווירקלעך ענגלאנדס וואונטש אפצושליסן איר פאליטישע קאריערע אין ארץ ישראל מיט נאך א [illegible] טראגעדיעס ווי "עקזאדוס 1947"? קען נישט די

צעשיידונג צווישן ענגלאנד און ארץ ישראל פארזיסט ווערן מיט אן אקט פון גרויסמוטיקייט און מענטשלעכקייט, וואס וואלט געהאלפן שלום צו מאכן צווישן די, וועלכע וואלטן קיינמאל נישט געדארפט דערווייטערן זיך איינער פון צווישן ?

מיינע טייערע פריינד ! דאס אמעריקאנער יידנטום האט זיך א סך פארדינט ביים יידישן פאלק. די געשיכטע וועט מן הסתם, ווי געהעריק אפשאצן די ראלע, וואס דאס אמעריקאנער יידנטום האט געשפילט אין דער דאזיקער קריטישער שעה, אין וועלכער עס איז געשטאנען אויף דער געהעריקער הייך פון זיין אויפגאבע, געוואוסט צו פאראייניקן אלע זיינע כוחות אין דינסט פון דער זאך, געהאנדלט מיט חכמה, ווירדע און מוט און דינקזאם געערדט צו די הערצער און מחשבות פון אמעריקאנער פאלק און זיינע פאראנטווארטלעכע פירער. עס איז אלגעמיין אנערקענט, אז דאס וואס איז דערגרייכט געווארן, איז אין א גרויסער מאס געווען א רעזולטאט פון דער גלענצנדער ארבעט פון דעם אמעריקאנער יידנטום.

מיינע טייערע פריינד !! עס בלייבט נאך א סך צו טאן. דער 29 טער נאוועמבער איז בלויז געווען דער "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד" – דער טאג, ווען דאס ליכט האט זיך דורכגעבראכן דורך דער פינסטערניש פון אונזער וועלט. אונזער פאלק איז פולשטענדיק באוואוסטזיניק זיין פאראנטווארטלעכקייט לגבי דער צוקונפט, און איז אנטשלאסן זי אויסצוטראגן, וואס פאר א הילף עס זאל נישט קומען פון אנדערע קרייזן – – די הויפטפאראנטווארטלעכקייט איז אונזערע.

מיר וועלען מוזען שטייען אויף דער וואך במשך די נאענטסטע קריטישע חדשים און זעהן אז קיין שום פאליטישע קאנספיראציעס ~~פון די~~ [illegible] זאלען נישט פארניכטען אדער [illegible] באשעדיקען די יידישע מדינה אין מאמענט ווען אירע בויער באמיען זיך צו לייגען דעם יסוד.

דערביי מוזען מיר זיך נאך אלץ [illegible] אומקערען צו דער פראגע פון שלום און אחדות אין ישוב. (אין תוך שורה) ~~אריבער ארץ ישראל~~ האבען מיר גליקלעכערווייז דערגרייכט אין איצטיקען מאמענט א גרויסע מאס פון אחדות, אין ~~אנבליק פון די אויפגאבען פון דער שעה, און דאס~~ נישט נאר איבערהאלב די ציוניסטישע רייען, נאר אויך צווישען די ברייטע יידישע מאסען בכלל. אין דעם ישוב זיינען די באמיונגען פאר שלום ליידער נאך נישט באקרוינט געווארן מיט דערפאלג. דער געבאט פון דער שעה איז – א פאראייניקטער פראנט פון דעם ישוב קעגען אלע שונאים! נישטא קיין פארטיי-אינטערעסען, קיין שום פריוואטע אינטערעסען, וואס [illegible] שטייען העכער פון דער דאזיקער אויפגאבע, און יעדער אפגרונט מוז איצט איבער-געבריקט ווערן!

די טעטיקייט פון דער עקזעקוטיווע פון די יידישער אגענץ און דערנאך פון דעם אקציאנס-קאמיטעט וועלן מוזען ווידמען זייערע גרעסטע אויפמערקזאמקייט אט דעם דאזיקען ענין, און האפענטלעך וועלן מיר בקרוב דערלעבען די פראקלאמירונג פון דער יידישער מדינה אין א פאראייניקטער, שעפערישער און קאמפס-גרייטער ארץ ישראל.

איך באגריס אייך – חברים פון פרעזידיום – און דער זיצונג אונזער
[illegible] מיט'ן קאמפאזיטאר [illegible] אין א"י.
[illegible] מחרוז.